

områder. Der er tale om planer og projekter, som beskrevet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 2-4, eller artikel 16 og i fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 9. Ifølge disse bestemmelser, der er undtagelsesbestemmelser fra de generelle beskyttelsesbestemmelser i de 2 direktiver, kan der kun dispenseres fra direktivernes krav om beskyttelse af arter og områder, hvis der f.eks. foreligger »bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning«. Denne adgang til dispensation har indtil videre ikke været udnyttet i Danmark.

Der er tale om afgørelser efter en række love og bekendtgørelser på natur- og miljøområdet, som er vurderet i forhold til de 2 direktivers krav, jf. bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder og om beskyttelse af visse arter.

Det er i denne sammenhæng ikke tilstrækkeligt, at myndighederne udtrykkeligt har godkendt visse aktiviteter (planer og projekter). Der skal tillige være tale om, at de skadelige virkninger af handlingen skal være »tidligere identificeret«. Det vil sige, at myndighederne på forhånd i forbindelse med behandlingen af dispensations sagen har været klar over, at de skadelige virkninger kunne opstå. Når den vurdering én gang er foretaget, og der er taget stilling til de risici, der vil kunne forekomme, er eventuelle skader i den forbindelse ikke omfattet af direktivet og dermed heller ikke af lovforslaget.

Til § 8

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, hvad der skal forstås ved en miljøskade på vandmiljøet. Det skal være en skade, der medfører en *betydelig* negativ påvirkning af den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, omfattet af miljømålsloven. Vandmiljøet omfatter herefter såvel grundvand, som ferske og salte overfladevande. Om den nærmere afgrænsning af disse vandforekomster, se forslagens § 15 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Den tilstand, der skal tages udgangspunkt i, når det skal vurderes, om der er sket en »betydelig negativ påvirkning« af vandmiljøet, er vandforekomsternes faktiske tilstand i form af vandforekomsternes økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale. Det følger af miljømålsloven, som gennemfører vandrammedirektivet, hvad der i denne sammenhæng skal forstås ved økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale.

Den hidtidige tilstand er vandforekomstens tilstand på det tidspunkt, hvor den betydelige negative påvirkning indtræder. Det er således ikke den målsatte tilstand for vandforekomsten, som er fastsat efter miljømålsloven.

Data fra den basisanalyse, som efter miljømålsloven er udarbejdet for det vandområde, som vandforekomsten indgår i, vil ofte blive udgangspunktet for at vurdere, hvorvidt der er indtrådt en skade på vandmiljøet. Det skal imidlertid i denne sammenhæng fremhæves, at i det omfang der er iværksat - realiseret - en indsats i indsatsprogrammerne og efter de kommunale handleplaner efter miljømålsloven for at beskytte eller forbedre en vandforekomsts tilstand, er også denne indsats en integreret del af vandforekomstens tilstand. Et eksempel på en sådan indsats kunne være etablering af engområder, hvor engene spiller en rolle for vandløbets kvalitet. Det er således en del af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan, at engområderne skal have en vis udstrækning og karakter. Sker der en skade på engområderne, som reducerer deres evne til at beskytte og fremme f.eks. vandløbets økologiske potentiale, indebærer denne skade (indirekte) en skade på vandløbet.

En miljøskade på vandmiljøet indebærer en betydelig negativ påvirkning af vandforekomstens eller vandforekomsternes tilstand. Begrebet en betydelig negativ påvirkning skal fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende karakteriseringer af påvirkninger af vandforekomster i vandrammedirektivet.

En miljøskade på vandmiljøet kan være konsekvensen af en negativ påvirkning af vandforekomsten som sådan, men kan også være en konsekvens af negative påvirkninger af andre naturressourcer, omfattet af denne lov, dvs. jorden eller de beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. forslagens § 10 om begrebet skade. Således kan f.eks. en jordforurening indebære en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade på vand, som følge af ud- eller nedsivning fra jorden til vandet. Ligesom en negativ ændring i en bestand af vandfugle, f.eks. hejrer, kan være en skade, der resulterer i en betydelig, negativ påvirkning af en vandforekomsts økologiske tilstand eller potentiale (balance) og dermed en miljøskade.

Særligt om skade på overfladevand og kystvand

God overfladevandstilstand for overfladevand er den tilstand, et overfladevandområde har nået, når både dets økologiske tilstand og dets kemiske tilstand som minimum er god.

God kemisk tilstand for overfladevand er den kemiske status, der er nået i et overfladevandområde, hvori